

MERZA JÓZSEF

SZÁRNYASOLTÁR

Az oltár táblái még zárva vannak. Álljunk szembe velük és énekeljünk el egy hagyományos pünkösdi éneket.

*Ó, alkotó Lélek, jövel
És szívünk, lelkünk töltsed el.
Te alkotád a szíveket,
Hozd nekik bő kegyelmedet.*

*Kit úgy hívunk: Vigasztaló,
Kit ad nekünk az Alkotó,
Te élő forrás, égi láng,
Szent kenet égből, szállj le ránk.*

Illő, hogy így kezdjük gondolkodásunkat, hiszen ezek a sorok és ez a dallam hozott el minket máig a hitben. Maradjunk még egy kicsit csendben, majd lépünk az oltárhoz és tárjuk ki a szárnyait.

A bal oldali szárnyon az apostolok alakját látjuk. Viharos időket átélt emberek néznek ránk. Három év vándorlás, tanulás, értetlenkedés, veszélyek, öröm és csüggedés után meg kellett érni a Mester halálát, újra megjelenését, majd eltávozását. Egyedül maradtak. Csak a remény maradt. Aztán kigyulladtak a pünkösdi lángok és új erőt, tudást éreztek magukban. Meg tudtak szólalni, hirdetni a Jézussal történeteket. Bizonyosság volt bennük, hogy az ígért Messiás küldöttei. Tanúi voltak az eseményeknek, együtt a Szentlélekkel. A Lélek beszélt Péternek, a Lélek szólalt meg Istvánból. Összegyűltek és imádkoztak a Szentlélekben. Közösséggé kovácsolta őket az elmúlt évek története. A közösség hite és a Lélek ereje nyilvánult meg akkor, amikor fontos kérdésekben kimondták, hogy döntésüket a Szentlélek és ők maguk egyaránt helyesnek tartják. Ők és a Szentlélek egyetértettek. Nagyon nagy dolog, csak a pünkösdi megrázkódtatás élménye indokolhatja azt, hogy így tudták, így érezték. Fordítsuk hát tekintetünket az elragadtatott apostolok csoportjára, akik odaadottságukban, Jézus iránti emlékezésükben és hűségükben feledni látszottak korábbi gyengeségeiket. Igen, ez az embert teljesen átfogó hivatás élménye, amelynek meg kell változtatni a világot. Indul Isten

Országá az apostolok által.

A középső szárnyon az apostoli király látható a kép közepén. A festő kompozíciós elgondolásától függ, hogy milyen kapcsolatba hozza a keresztény uralkodót az égiekkel. Lehet, hogy a király felnéz az égre és látja a Szent Háromságot, az agg Atyát, az erőpróbán sikeresen átesett, megdicsőült Fiút és a kettejük felett lebegő Galambot, amelynek szellemében kell kormányoznia a földön köré gyűlt alattvalókat: földműveseket, mesterembereket, klerikusokat és katonákat. Nem hiányozhat erről a képről a megvalósult Civitas Dei eszköztára: a megváltó kereszt, s a védelmező csatabárd. A művészettörténet tanulmányozása sokat segít nekünk abban, hogy lássuk: mi is a különböző korok elképzelése a jól berendezett keresztény államról. Lapozzunk végig albumokat és gyűjtsük össze a művészek által összehordott kellékeket. Nem részletezem, de talán az igaz hitért gyűjtött máglyák is megtalálhatók valahol.

Az ég és föld szövetségének ábrázolásában szerepe jut majd a dicső szenteknek is, elsősorban a Boldogságos Szűznek, akit szent Fia néha modortalanul utasított arra, hogy tartsa magát távol bizonyos megnyilvánulásoktól. Ennek ellenére, kénytelen elviselni, hogy a fegyveres testület tagjai óvják gyermeke bölcsőjét vagy sírját, s anyai képe alatt öljk meg bátor harcosok más anyák gyermekeit. El kell fogadnia, hogy neofita királyok nyujtsák át neki koronájukat mintegy biztosítékként a történelem viharaival szemben. Tördelheti a kezét, amikor az Őt egyként tisztelő országok urai és papjai tőle várják a harci diadalt. Nem, nem, ezt nem folytatom tovább, ha nincs ötletünk, látogassuk múzeumok képtárait.

De hol a Szentlélek? A kialakult szentségi gyakorlatban, a bérmlásban, ahová száműzték azok, akik kisajátították az emberek mindennapi lelkiismeretének formálását? Hivatalnokok menedzselik a Lélek ajándékait, miközben más, elvarázsolt lelkek körtáncot lejtenek abban a tudatban, hogy bírják magukban a szent szellem erejét, hatalmát. Hol a Lélek: a gitárzenében, vagy a templomok bolthajtásait lezáró galamb fölött? Még az is meglehet, hogy a nem-hívóknél, akik teljesítik az Ország törvényeit.

Már az oltár harmadik szárnyára kezdek tévedni. Mi is van ott? Elmondom. Egy kis fecskét láttok ott, amint betévedt egy ház szobájába. Fiatal, tapasztalatlan madár volt még, nem tudta, hogyan szabaduljon a fogságából. Szép reggel volt, hibátlan kék ég borult a tájra. Már három órakor megkezdődött a madarak kórusa. Egyesek a levegőt szeltek át, mások a fák, bokrok sűrűjéből hívták egymást. A sövény bokrain mókus ugrált, fekete rigó, fülemüle bujkált a levelek között. Még nem minden madár találta meg végleges helyét, nagyon szerettek volna kikötni egy istálló vagy kamra gerendáján, az agresszív verebek ugyanis folyton leverik a készülő fészkeket. A madarak is szeretnének valahol otthon lenni. Ez a fiatal fecske a szobát nézte ki. Az anyja aggódva keringett a konyha és a szoba között, de a kicsi

nem követte. Megpróbáltam az ablak felé terelni, de az utolsó pillanatban átszállt egy másik karnisra. Seprút nem vettem elő, a durva kényszerítés árt a szelíd léleknek. Tapasztalatlanul, nem érezte a levegő áramlását, ami a szabadság felé vezette volna. Igyekezetében az ablaküvegnek ütközött, megtévesztette a világ látszata. Méhek vagyunk az ablak üvegén – írta valahol Cesbron. Keressük a szabadságot, szabadulni szeretnénk a rabságból a végtelennek látszó világ felé. Nem tudjuk, merre menjünk, anyánk ott szálldos aggódva körülöttünk, nem követjük. Ügyetlenek vagyunk vagy buták. Hogyan leljünk az igaz útra? Ki segít?

Behajtom az oltár szárnyait és megállok a csukott lapokkal szemben. Hosszú idő telt el, Pünkösöd után jönnek az év napjai, az egykori Kiáradás után az évszázadok sora. Nézem a képeket, fontolgatom a történeteket. Nehéz feladatot kaptunk. A kedves Karácsony, a dicsőséges Húsvét után egyedül maradtunk, s lelkünkbe hajolva próbáljuk felidézni a Jótanács Lelkét, az Ügyvéd bátorító hangját, mert ez az egyetlen jelenkori társunk a mindennapokban. Velem van, nem hagy el, mégha időnkint megválnék is tőle. Nem lehet. Ott van az örömben, a bánatomban, tépelődéseimben. Megkérdem: valóban Ő az? A megígért társunk, a Lélek? Tényleg?

2008. május

Szilágyi Domokos:

Karácsony

*A puha hóban, csillagokban,
Az ünnepi foszlós kalácson,
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra a KARÁCSONY.*

*Mint szomjazónak a pohár víz,
Úgy kell mindig e kis melegség,
Hisz arra született az ember,
Hogy szeressen és szeressék,*

*S hogy ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákön, hanem
A szívekben legyen KARÁCSONY*

KIRÁLY IGNÁCZ

PRÓFÉTAI SZEREPÜNKRŐL

- 1./ Személyes prófétai küldetés /kiválasztottsági és küldöttségi élmény/ mellett felvesszük-e a bokros, testületi, próféta-iskolai küldetésünket is ? Meggondolandó, mert a történelmi tapasztalat szerint a mozgalmi próféta-ságból születtek a tévedhetetlenségi öntudatok /egyházak/ és a mindenkori hatalmat kiszolgáló intézmények.
- 2./ Személyes istenkapcsolatra /fejlődésre hivatott lelkiismeretre/ épül minden prófétainak nevezhető megnyilvánulás: szó, tett. Ügybuzgalom, szervezeti küldöttség önmagában is lehet próféta-ság ?
- 3./ A próféta önmagával kemény, radikálisan önkritikus. Belső küzdelme, jóra való törekvése hitelesíti megnyilatkozásait.
- 4./ A próféta alap állása a nyitottság minden kapcsolatában: Istene, testvérbarátai, felebarátai és a teremtett világ valamint az események iránt.
- 5./ A próféta lelkiismereti hangjához keményen hű, ugyanakkor fejlődésének lehetőségeit szem előtt tartja. Meggyőződésétől eltántorítani kegyes /vallásos/ és érzelmes /szívre ható/ eszközökkel nem engedi magát.
- 6./ A próféta vallás és társadalom kritikus. A kicsik, szegények és kiszolgáltatottak szószólója.
- 7./ A próféta érték ítéletet képvisel: a bűnt bűnnek mondja, az erényt erénynek hirdeti. Szavai a jézusi „igen, igen...nem, nem” alapján egyszerűek, közérthetőek.
- 8./ A próféta Isten Országának konkrét és személyre szóló küldöttje. Az itt és most tenni valókra szólít. Személyes kapcsolatokra építi munkálkodását.
- 9./ A próféta saját prófétai tettekkel igyekszik mehökkentő, felrázó jellé lenni környezetében. Amit hirdet, abban elől jár, jó példa.
- 10./ A próféta saját sorsán igyekszik felmérni küldetésének Istene szerinti tisztaságát. Üldözések, elmarasztalások emberi reakciói, valamint kitérítések, méltatások emberi megnyilvánulásai nem befolyásolják Jézusi tájékozódású hűségét.

